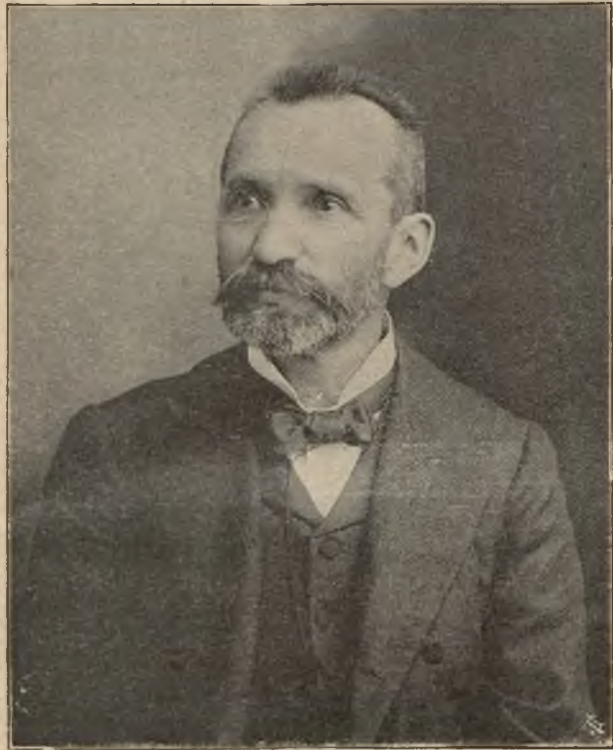

Zgon zasłużonego obywatela-pedagoga.

Szkolnictwo polskie w Galicyi poniosło dotkliwą i niezastąpioną stratę. W dniu 31 z. m. zmarł we Lwowie w 64 roku życia ś. p. Franciszek Próchnicki, em. dyrektor V gimnazjum, wybitny działacz na polu pedagogicznym i jeden z najzasłużeńszych przedstawicieli zawodu nauczycielskiego. Otaczany po-

Zgon zasłużonego obywatela-pedagoga: Ś. p. Franciszek Próchnicki.

wszechnym szacunkiem i miłością szerokich rzesz swoich uczniów i wychowanków, ś. p. Franciszek Próchnicki należał do tych pedagogów, którzy umieli obowiązek dyscypliny szkolnej połączyć z szerszym obywatelskim poczuciem i wpajać w serca młodzieży przede wszystkim miłość i przywiązanie do kraju rodzinnego, jego historii i literatury.

Ś. p. Franciszek Próchnicki urodził się w Brzeżanach w r. 1847. Już podczas studiów uniwersyteckich na wydziale filozoficznym we Lwowie, należał do zastępu młodzieży biorącej żywy udział w społecznym i literackim ruchu. Od r. 1868—1870 był prezesem „Czytelni Akademickiej” i już wówczas próbować począł sił na polu literackim. Po ukończeniu studiów poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu i zamianowany profesorem w Brzeżanach, niebawem dzięki swym zdolnościom przeniesiony został do gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie, gdzie pozostawał przez długi szereg lat, aż do

roku 1891, w którym został mianowany dyrektorem V-go gimnazjum.

Poza działalnością zawodową pedagogiczną ś. p. Próchnicki brał czynny udział w życiu publicznym i społecznym. Należał do założycieli Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych, do wydziału Tow. pe-

Z zakresu podręczników szkolnych wymienić należy „Wypisy polskie na V. kl.”, „Wypisy na I. i II. klasę” i „Wypisy na VII. i VIII. klasę”, opracowane wspólnie z St. hr. Tarnowskim. Jako filolog opracował także cenione „Ćwiczenia łacińskie dla szkół gimnazjalnych”.

Kłeska Włochów: Fort Sultaneh w Trypolisie po zbombardowaniu i zajęciu przez Włochów.

dagogicznego, był przez 10 lat prezesem Tow. pomocy naukowej, które pod jego kierownictwem wybudowało i utrzymuje „Dom im. Tadeusza Kościuszki”, był wreszcie jednym z założycieli i członkiem Tow. prywatnego liceum żeńskiego im. Niedziałkowskiej, radcą m. Lwowa i członkiem Rady szkolnej okręgowej. Na wszystkich tych posterunkach rozwijał zmarły pedagog nie-łychanie pracownitą i skuteczną działalność, dając zawsze i wszędzie przykład rzetelnej pracy i zasługi obywatelskiej.

Jedną z najbardziej umiłowanych dziedzin pracy pczazawodowej była historia literatury polskiej i pedagogiki. Z zakresu krytyki literackiej pozostawił cały szereg studyów, z których najcenniejsze są: „O życiu i pismach Fr. Karpińskiego”, „O XV sonecie krymskim Mickiewicza”, „Kilka słów o genezie i znaczeniu Farysa” i t. d.

Wymownym objawem żalu, jaki obudził zgon ś. p. Próchnickiego i pietyzmu dla jego pamięci, był pogrzeb jego w dniu 3 b. m. odbyty, w którym wziął udział cały świat nauczycielski Lwowa, młodzież szkolna wszystkich zakładów oraz niezliczone zastępy publiczności. Zwłoki zmarłego przed eksportacją pokropił arcybiskup ks. Bilczewski. Przed domem żałoby przy ul. Teatynskiej piękną mową pożegnał swego poprzednika na urzędzie dyrektor V-go gimnazjum Nogaj, poczem wyruszył w pochód długi orszak żałobny, który prowadził ks. biskup Bandurski w asystencji ks. prałata Lenkiewicza i proboszcza ks. Hickiewicza. Przed konduktem nieśli wieńce wychowankowie bursy im. Tadeusza Kościuszki i uczennice liceum im. Niedziałkowskiej. W orszaku żałobnym znajdował się namiestnik dr. Bobrzyński, wiceprezydent Rady szkolnej krajowej Dembowski,

Kłeska Włochów: Atak kawalerii tureckiej.